

РЕШЕНИЕ

№ 5777

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4729** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. Т. В., представляващ [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Г. Б., със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 3 против Решение № 20044453 от 16.02.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 108-и състав по НАХД № 15562/2020г., с което е изменен Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №3378931, издаден от СДВР, като е преквалифицирано нарушението от такова по чл.182, ал.2, т.2 вр. чл.21, ал.2, вр. ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ в такова по чл.182, ал.1, т.2 вр. чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП. С процесният електронен фиш на Й. Т. В., законен представител на [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.2, вр.ал.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв.

Решението се обжалва като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на приложимия закон при обсъждане на законосъобразността на ЕФ, поради което били налице основание за отмяна на обжалваното решение в хипотезите на чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Конкретно съставът на СРС неправилно бил приложил разпоредбата на чл.63, ал.2, вр. ал.7 от ЗАНН поради неправилно тълкуване

на чл.189, ал.4 от ЗДвП, чл.182, ал.1 и чл.182, ал.2 от ЗДвП вр. с чл.21 от ЗДвП. Излагат се подробни съображения в подкрепа на твърденията си. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издадения електронен фиш. Претендира се присъждане на разноски пред двете инстанции, за които представя договори за правна защита и съдействие.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото на 13.09.2021г. е постъпила молба от адв.Б., с която заявява, че поддържа жалбата, изразява становище по същество на спора и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща представител, не представя становище по касационната жалба.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К., който счита, че подадената касационна жалба е основателна и следва да бъде уважена, а решението на СРС отменено, както и издадения електронен фиш.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административен съд София - град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществува на касационната жалба: Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

В производството пред СРС е установено, че Й. Т. В. е законен представител на [фирма], което е собственик на т.а. „Ф. ЛТ 28 ТДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] . На 08.02.2020 г. в 10:45 ч. автомобилът се движел в [населено място] по [улица]с посока на движение [улица]към АМ „Л.". Срещу магазин „И." е заснет с преносима автоматизирана техническа система - „ARH CAM S1” № 11743С7. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Измерена е скорост на движение 107 км./ч., която след приспадане на възможна грешка от 3 % е изчислена на 104 км./ч. Ограничението за скоростта на МПС било 90 км/ч., въведено с пътен знак В26. Изготвен е снимков материал. След като е установен собственикът на автомобила, е издаден електронен фиш срещу В., като негов законен представител. В 14 дневен срок от връчване на ЕФ, същият не предоставил в СДВР писмена декларация с данни за това, че друго лице е управлявало автомобила и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

От свидетелството за регистрация на автомобила съдът установил, че [фирма] е собственик на автомобила към процесната дата, а В. е негов законен представител. Съдът е посочил, че от удостоверение № 17.09.5126 от БИМ е видно, че автоматизирана техническа система - „ARH CAM S1” е одобрен тип средство за измерване с валидност до 07.09.2027 г., а от протокол от проверка № 60-С-ИСИС/01.10.2019 г. процесната система № 11743С7 е преминала проверка с валидност една година. Ограничението за скоростта се установявало от справката от О.-С., че е въведено със знак В26, и че мястото на заснемането е в рамките на

[населено място]

С оглед установено от фактическа страна, съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения. Посочил е, че нарушението е описано ясно и точно със всички съставомерни факти и че е налице съответствие между описанието и нарушената материална норма. Обърнал е внимание, че действително, в протокола от използване на АТСС не е отбелязано разстоянието от пътния знак, въвеждащ ограничението до АТСС, но то е визирано в снимката, направена от системата, поради което това обстоятелство е могло да бъде ясно за водача и че не е нужно посочването му в ЕФ. Съдът е приел описанието деянието е извършено в рамките на [населено място], поради което спрямо него е приложима санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП, която урежда наказанията за превишаване на разрешената скорост на движение в населено място. Вместо това, наложено било наказание на основание чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП- за превишаване на скоростта извън населено място. Тоест, налице било неточно приложение на санкционната норма. Районният съд е намерил, че това не съставлява съществено процесуално нарушение, защото не засяга правото на защита на водача така, че за него да не са ясни съставомерни факти от нарушението и наложеното му наказание. Това било така, защото от описанието на деянието е видно какво се поддържа относно мястото на извършването му, дори с грешното твърдение, че това не е населено място. Съдът е преценил, че правилно е посочена и нарушената материалноправна норма, която урежда правилото за движение, което се поддържа, че е нарушено. Нормите на чл. 182, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 ЗДвП са идентични относно това за какви граници на превишаване на скоростта се прилагат /от 11 до 20 км./ч./, както и относно размера на наказанието – глоба от 50 лева. Поради това, грешката в посочването, че се касае за извън населено място и приложението на алинея 2 вместо 1, не внася неяснота относно деянието и санкцията за него. По същество е приел, че материалноправната норма е посочена правилно, обсъдил е и вида и размера на наложеното наказание.

С тези мотиви съставът на СРС е изменил електронен фиш серия К № 3378931 на СДВР, като е преквалифицирал цифрово нарушението от такова по чл. 182, ал. 2, т. 2 вр. чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП в такова по чл. 182, ал. 1, т. 2 вр. чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП и е потвърдил електронен фиш серия К № 3378931 на СДВР в останалата част. Настоящият състав намира оспореното решение за правилно. Приема изцяло установената от районния съд фактическа обстановка. Изцяло кредитира събраните в хода на производството пред СРС писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издадения акт /ЕФ/ и наличие на съществени процесуални нарушения в производството, каквито не са установени.

За разлика от наказателния процес в административнонаказателното производство диспозицията и санкцията на административните нарушения обичайно се съдържат в две отделни разпоредби, като стойността на превишената скорост в конкретния случай е елемент от санкционната норма, а не от материалноправната, която е една и съща, т.е. фактите въз основа на които е установен субекта, обекта, субективната страна и обективната страна на деянието са едни и същи. Т.е. касае се за допуснато нарушение на една и съща материалноправна норма - чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, за която са

предвидени няколко санкционни хипотези, според наличието или съответно липсата на квалифициращи белези. Когато тези белези не са били приети в наказателното постановление или електронния фиш, този пропуск представлява процесуално нарушение, но в случаите, когато нарушаването на материално-правната норма от страна на нарушителя е надлежно доказано, както е в случая, не е налице основание за отмяна на наложеното наказание, а за изменение на акта, при забрана за влошаване положението на санкционирания субект. Именно това е сторил районния след като е установено, че ограничението на скоростта е въведено със знак В26 /видно от справката на О.-С./ и мястото на заснемане е в рамките на [населено място]-населено място. Съгласно чл. 21, ал.2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Видно е, че в тази хипотеза не е налице разлика между това дали нарушението е извършено в населено или извън населено място.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН с решението си районният съд може да потвърди, измени или отмени наказателното постановление или електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 10, т. 3 от ЗДвП влизат в сила електронните фишове, които са обжалвани, но са потвърдени или изменени от съда. Видно от горните законови разпоредби, в правомощията на съда е включено и това да измени електронния фиш при наличие на законовите предпоставки за това. Съобразно чл. 84 от ЗАНН при разглеждането на касационни жалби по административнонаказателни дела районният съд прилага разпоредбите на НПК. По аргумент на чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК районният съд може да измени наказателното постановление, респ. електронния фиш, като приложи закон за същото, еднакво ли по-леко наказуемо нарушение. В случая не е налице съществено изменение в обстоятелствата на нарушението, поради което съдебния акт не противоречи и на тълкувателно решение № 8 по тълкувателно дело № 1/2020 год на ОСС от I и II колегия на ВАС.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че оспорваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски не следва да се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.02.2021г. на Софийски районен съд, НО, 108-и състав по НАХД № 15562/2020г. по описа на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.